

מיסעדרן ליפסון (משמאל) וטבח יפאני. למטה: סמל המיסעדה אם הרבנות תרשה זאת

SIDEWALKERS'
Home of the Maryland 'Crab-Bash'
& Great American Seafood

על 1.2 מיליון דולר, מזה חצי מיליון דולר במזומן. למחרת הגיעו למקום מיסעדרן ליפסון ורוברט טולנאי, כשבידם מיזורדה ובה הכסף, והמיסעדה עברה ידיו.
כאשר קנו אותה, היה לה מחזור של 1.6 מיליון דולר בשנה. כיום היא "עושה" 2.2 מיליון דולר. ליפסון החל מפתח מסע יחסיציבור סביב אכילת

עדון הספארי ומקבל בכל יום-הולדת ברכה והזמנה לסעודה חיים (רק הילד). הילדים היו גורפים את ההורים למיט ערות, שהנהיגו גם (לראשונה בישראל) תפריט מיוחד לילדים, במחיר זול. ההורים היו מתפתים על-ידי האפשרות לחסוך במחיר הארוחה של ילדים, וחשבוני-הכנסה גדל במהירות. לפני שנתיים הגיע ארצה חבר

הקראב הוא הדודן של הסרטון

והחטילון. עכשיו בא ישראל

ומלמד את האמריקאים

והיכאנים לאכול אותו

פטישיי הכנסר

הלהחשבות הורשעו (העולם הזה 17.7.85)

כשהופסקה עבודתו בכלבו, פתח ליפסון מיסעדה בשם ספארי בכיכר אתרים בתל-אביב, ושניה בהרצליה. המיסעדות התמחו בהגשת דגים, וההצ'חה הביאה לפתיחת מיסעדות מקביר לות בשם ספארי, שהגישו לא רק דגים. סוד הצלחת מיסעדות-הדגים היתה האפשרות לאכול ככל יכולתך, תמורת מחיר אחיד.

ליפסון מגלה סוד מיקצועי כיצד למנוע התרוששות ממיסעדה המאפי שרת לישראלים לקחת כמה שהם רוצים: כאשר האורחים יושבים ליד השולחן, שמים לחם מרוח בשום ומשיקה קר, ללא תשלום. נותנים לאורח לחכות כחצי שעה, עד שבא מלצר ושם על השולחן צלחת ענקית של דגים, שמהם ניתן לאכול כמה שרוצים.

אתה נכנס למיסעדה סידורוקר ("הולך-הצידה") ברחוב ה-72, ליד השרה החמישית במנהטן, ואינך מאיזן למה שאתה רואה. 200 איש ליד השולחנות הולמים בפטישיי-עץ על יצורים מזוינים, המר טלים על השולחנות המכוסים כמפות-נייר. אחרי-כך הם מפצחים את החיות המשוונות בסכין מיוחד, ומתחילים לטרוף בידיהם את התוך מהקליפה המנופצת, לועסים ובלועים, כאשר הידיים, הפנים ועוד חלקי-גוף מתלכלכים לחלוטין. וכדי לעבוד קשה ולהתלכלך, משלם כל סועד 40 דולר בממוצע!

מי שחושב שרק פראירים נאים לכאן, יכול לראות בכניסה למיסעדה עשרות תמונות של אישישם, בנייהם רוברטה פלאק, יוקו אונו, ג'ק קלוגמן (קווינס), ג'רי לואיס, וכן ראשי-העיר

את יוצאת שמחה, יושבת בכית ומחכה שהאיש יבוא. הרי האסטרולוג הבטיח, לא? עברו שנתיים, בני-הזוג לא הגיע, ואת שוקעת כדרכאון.

חיים סבו אומר שהוא אינו בודק כל שניה מה קורה בחייו, "למרות שזה כסף להתעסק עם עצמי. אני קורא לזה לאונן. זה ביטוי חריף, הגרם להתנגדות מיידית, אבל זוהי האמת. הרי האדם מכיר את המיבנה הפסיכולוגי של עצמו טוב יותר מהאסטרולוג שאליו הוא הולך. אבל שם מותר לו, באופן לגיטימי, לעסוק בעצמו. זוהי חווייה אדירה, כל המעצורים נעלמים.

"קל לראות כמה האסטרולוגית את הרברים הכי אינטימיים, כמו באילו איזורים בגוף אוהב אדם שייגעו בו. אני נוהג תמיד לבקש רשות, לפני שאני נכנס לפרטים מחררה-מיטות, ומעולם עוד לא נתקלתי בהתנגדות. בוודאי, אנשים אומרים, מה זאת אומרת, בטח שאני רוצה לשמוע איך אני במיטה ומה המין בשבילי!"

"יש לך אנרגיה מינית?" מי בין הפונים? סבו: "אין מגמתיות. כולם. הכי רבה — זוגות נשואים, או זוגות לפני יצירת קשר קבוע ומחייב. יש גם אנשים רתיים — אולי בגלל הדיסקרי-טיות שבעניין, העונה לרשישותיהם. מדובר בגברים וגם בנשים."

סבו לא קורא בדר-ריכל את הרפים שפולט המחשב, אלא מכניס למעטפה ומעבירם ללקוח. נוסף לרפים, מקבל הלקוח גם את תרפים המפה האסטרולוגית שלו וטבלות שונות. אלה לא אומרים לו הרבה, אבל בעתיד, אם ירצה, יוכל למסרן לשימוש של אסטרולוג.

השירות עולה 46 שקל. מתאים כמעט לכל כיס, לא מתקרב למחיר ביקור אצל אסטרולוג. כמו שסבו אומר: "אני מספק שירות למי שלא יכול להרשות לעצמו מרדס. ולכן מסתפק בפולקסוואן"

סבו, גבר-קומה, נאה, כסוף-שיער, את צווארו מקטט, לא במפתיע, מרליווייה בצורת אריה, המזל האסטרולוגי הפרטי שלו. הוא אב לבת 16 וסבול 12 מנישואיו הראשונים, ושניהם גדלים אצלו. אשתו השניה היא נועה אופיר-סבו, עיתונאית ועורכת-עיתונים (אדם ויבוח). מגזין (כור) והיא אם לבן 12, מנישואיה הראשונים.

כאשר התחתן בפעם הראשונה, לא היה עדיין סבו בעניין האסטרולוגיה, ולא היה יכול לבדוק את טיב הקשר בעזרת מפות. בקשר השני נעשתה בדיקה — הוא נועה בדקו יחד את מפת השילוב ביניהם.

האסטרולוגיה, למעשה, היא שהפ-גישא בנייהם. היא צלצלה אליו, בעיקבות תכנה בעיתון, רצתה לשאול כמה שאלות. "הקו המנחה אצלנו הוא פתיחות", אומר סבו, "ראינו יתרון בלבטת ולברוק ביחד את השילוב ביניהם."

סבו: "אנשים משתמשים בביטוי אני מאמין באסטרולוגיה או לא, לא מאמין. באסטרולוגיה לא צריך להאמין. בדת מאמינים, וזה עניין ריגשי. לאסטרולוגיה צריך להתייחס כאל מכשיר, המשרת (או לא) את צרכי האדם."

לכתבת העולם הזה ריווח המחשב של סבו, בין השאר: "יש לך אנרגיה פיזית, מינית ורוחנית רבה. את מגנטית, מושכת, נוטה להיות כנה ונשורה. אין ספק שאת אדם שטוב להישען על כתפו בעת צרה. נוחת ביכולת רגשית עשירה וחובקת-כל. את רומנטית, מאהבת מלאת רמיון והשראה, האוהבת להפליג בחלומות. את פתוחה ועדינה כלפי בן-זוגך. את אופטימית, תמיד רואה את הטוב שבכל מצב, אך זה עלול לגרום לך להישאר הרבה זמן במערכת-יחסים אבודה. את מסוגלת ללכת על הקו הרק שבין רמיון ומציאות, מבלי להיזקק. אינך חוששת לחשוף את פנימיותך ולהציג אותה על פני השטח. את אשת-שיחה. מילים ומישפטים הם מרכיב חשוב במערכת היחסים שלך."

בארץ המציא שיטה: לתת ללקוחות לאכול דגים בלי הגבלה במחיר אחיד — אך למלא את קיבתם בלחם מטובל בשום

הקראבס המיובאים ממרינדר. קראבס אלה, הנאכלים כאשר הם בקליפה קשה, פופולריים בעיקר במרילנד. בעיר בלטימור לברה יש מאות מיסעדות המתמחות בפיצוח קליפת הקראבס בפטישיי-עץ.

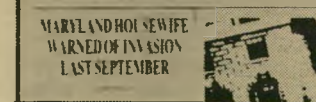
עד לפני כשנתיים לא ניתן היה להשיג קראבס רחוק מאיזור גידולו במיפרץ בלטימור, שכן לא היה ניתן להקפוא. באחרונה הוקם במרילנד מיפעל שהמציא שיטה להקפאת הקראבס לחורשים ארוכים, והדבר מאפשר אספקה שוטפת של הסחורה כל השנה, גם בחודשים שבהם לא ניתן למשוט קראבס מן הים.

פריצת-הדרך בעניין ההקפאה החזירה את ארני, מוכר-המיסעדה, אל הקונים, והשלושה פתחו עתה מיסעדה גדולה במיאמי, שוב בשיטת "אכול ככל יכולתך" קראבס, בתישעה דולר. הלחם והשום עובדים חזק.

לפני כמה חודשים הוזמנו ליפסון וארני ליפאן, להקים ברשת-המלונות הגדולה ניו-האוסני מיסעדות בשיטת הסידורוקר פתחו מיסעדה-לדוגמה, שזכתה בהצלחה גדולה. עתה מקימים מיפעל מיוחד להקפאה, שיספק את הקראבס ליפאן. האם ליפסון נח על שמריזו לא, הוא רוצה לפתוח מיסעדה כזו גם בישראל. הוא יודע שהרבנות לא תרשה לו לייבא קראבס, אבל חולם על אפשרות — אם תגיע.

ירות של ליפסון, רוברט טולנאי, שעבר מישראל לניו-יורק בעודו נער. הוא היה בעל מיספרה מצליחה בלונג איילנד, ורכש בהזדמנות מיסעדת-דגים ליד המיספרה. מכיוון שרוברט לא הבין במיסעדות,

האורחים הרעבים נאלצים לאכול לחם בשום, טעים כשלעצמו, ושותים עם מחמת השום והטיגון. התעורבת הוא יוצרת בבטן שיכבה מוצקה כמו בטון, הסותמת את הבטן ויוצרת הר-גשת-שובע. כאשר מוגשת צלחת-הדר-

עלון יחסי-ציבור של המיסעדה במנהאטן מיזורדה מלאה בשטרות כסף

גים, אין האורח יכול לאכול יותר מרג אחד, בקושי. הוא קם בהרגשה שאכל רגים לשובע, וצלחת-הדגים מועברת לשולחן אחר, והשיטה ממשיכה לעבוד. שיטת הלחם-שום תרמה רבות לחשבון-הכנסה של ליפסון. במיסעדות ספארי עבד על גימיק אחר. הוא הבין כי מי שצד את לב הילדים, צד את הארנק של ההורים. במיסעדות הספארי החזיקו קוף-גור רילה, וכל ילד שבא לאכול היה מצו-טלם עם הגורילה, מתקבל כחבר בסו-

ייה אר קוף, וכולם לבושי בסיני-ניילון ומפצחים קראבס בפטישיי-עץ. לכל המהומה הו אחראי ישראלי, בעל מיסעדות בתל-אביב ובהרצליה בשם אריה ליפסון, החי שנים רבות באמריקה, ושלמד מלונאות וקייטרינג.

לפני 15 שנה חזר ארצה, ותפס עמ' דה בכירה ברשת-מלונות כאחראי על המזון. אחרי-כך עבר לנהל את המיסעדות בכל-רבי עולום.

לפני חמש שנים הסתכסך עם שי מאיר, בנו של מרדכי, והסיכסוך הגיע לביית-הדין ולשילטונות-המס. שני עזרו בליפסון להגשת כתב-אישום נגד המיסעדות של הנכדו ומנהליהן, על איית-שלום מסים.

את שי מאיר ייצג אמנון גולדנברג שהוציאו זכאי, אולם המיסעדות ומני-